

PESMI

Kajetan Kovič

OGENJVODA

Ne govorim glásno,
a tudi tiho ne.
Rad bi govoril tiše,
a moram glasneje.
Grlo je temna uspavanka,
jezik je srečna budnica.

Vodo sem pil
in nisem pogasil ognja.
Voda je iz vode.
Ogenj je iz ognja.
Ne moreta se zaročiti.
Ne moreta se ubiti.

O kriki.
O šepeti.
Svet je tišina in glas.
Cel hočem biti.
Svet je ogenjvoda.

DŽUNGLA

Kaj hočeš? Živeti.
Česa nočeš? Biti mrtev.
Potem postani rabelj
namesto bela žrtev.

Smrt je velika,
življenje je malo.
Namesto glave prisloni
sekiro ob tnalo.

Pol sveta za morivce,
pol sveta za mrličje.
Oklevaš? Ne, v džungli
ni prostora za priče.

Živeti, umreti.
Ne moreš uiti.
Ubijem te,
če me nočeš ubiti.

SONET

Beseda je beseda in večbeseda.
Strašen prostor iz ječe njenih glasov valovi.
V njem plavamo kot lovci v prozorni vodi.
Ker ne vidimo plena, se nam motna zdi.

Skoz vrtince priplavajo velike ribe.
Požrešni smo nanje in pijemo belo kri.
A ne iz lakote in ne iz žeje.
Ampak ker nas od večprostora duša boli.

Biti moramo polni do roba kot kaplja,
ki iz strašnega preobilja voda
od znotraj postavi plodilo dežja,

in biti kot prostor, ki preobilje oklene,
ko se v objemu napneta do sten
mesečni lovec in blaženi plen.

SPOMENIK

Postavili so spomenik
neznanemu psu.

Mimo hodijo veliki gobci
in mislijo:
podoben sem mu,
mimo hodijo povešeni uhlji
in mislijo prav tako,
mimo hodijo in mahajo z repi
in mislijo:
to je moj spomenik.

A nekoč je v resnici živel pes.
Imel je telo
in veliko pasjo dušo.
Oboje trohni zdaj
v neki stranski dolini,
v grobu neznanega psa.

Grobovi so za mrtve,
spomeniki za žive.
A kdo je v resnici mrtev
in kdo je v resnici živ?
Ta veličastni bron na podstavku
ali pod zemljo
neveličastne kosti?

Veliki gobci se ne sprašujejo,
povešeni uhlji ne premišljujejo.
Mimo hodijo, ne razumejo.

Psi pa stoje ob strani
in se smejejo.
Tako strašno se smejejo.

SMRT PESNIKOV

Postavijo jih ob zid.
Ne dajo jim milostne bele rute.
Pesmi so njihove zadnje sestre.

Puške bruhajo svinec,
svinec iz svinca,
svinec iz čekov,
svinec iz slave.
Vse je dovoljeno,
samo da padejo
na kolena.

O pesniki.
Nabijte puške sanj
s salvami svete jeze.
To ni čas ljubic in čas pomladi.
To je čas morivcev.

Vedno je kje kak zid.
Ne pomilujte nas.
Vsi nikoli ne pademo.